

MINISTER
Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

Warszawa, dnia 28 czerwca 2018 r.

DUS.I.053.156.2018.BW

Zawiadomienie o sposobie załatwienia petycji

Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, działając na podstawie art. 13 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. poz. 1195), zawiadamia, że petycja z dnia 31 marca 2018 r. w sprawie *zniesienia obowiązku potrącania składek na ubezpieczenie emerytalne osób, które prowadzą jednoosobową działalność gospodarczą*, została rozpatrzona negatywnie.

Uzasadnienie

Petycja, która wpłynęła do Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w dniu 31 marca 2018 r. zawiera postulat zniesienia obowiązku potrącania obligatoryjnych składek na ubezpieczenie emerytalne dla osób prowadzących jednoosobową działalność gospodarczą i pozostawienie tej części zabezpieczenia emerytalnego wolnemu, świadomemu i osobistemu

Celem systemu ubezpieczeń społecznych jest urzeczywistnienie zawartego w Konstytucji RP prawa każdego obywatela do zabezpieczenia społecznego na wypadek niezdolności do pracy lub osiągnięcia wieku emerytalnego. System emerytalny oparty jest na określonych zasadach. Przede wszystkim ideą tego systemu jest zapewnienie ochrony ubezpieczeniowej w postaci świadczeń pieniężnych z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (FUS) z tytułu niezdolności do pracy z powodu wieku, niepełnosprawności, choroby lub macierzyństwa oraz renta rodzinna w przypadku śmierci współmałżonka lub rodzica - w zamian za opłacaną składkę ubezpieczeniową.

W nowym systemie emerytalnym, wysokość świadczenia emerytalnego została silnie uzależniona od wielkości kapitału zgromadzonego przez ubezpieczonego na jego indywidualnym koncie oraz od przewidywanego dalszego trwania życia w wieku przejścia na emeryturę. Kapitał rośnie wraz z kolejnymi wpłacanymi składkami, co oznacza, że im dłużej się pracuje, tym jest on większy. Im później zaś przejdzie się na emeryturę, tym dalsza oczekiwana długość życia będzie niższa, a świadczenie emerytalne – wyższe.

Tym samym wysokość świadczenia jest wynikiem przebiegu życia zawodowego ubezpieczonego, jak również decyzji o momencie jego zakończenia. Wysokość emerytury jest pochodną zarówno lat pracy, jak i wysokości dochodów z pracy. Krótki okres pracy i niskie wynagrodzenie otrzymywane w czasie aktywności zawodowej oznaczają niskie świadczenie emerytalne. Niemniej jednak każdy ubezpieczony ma możliwość podjęcia samodzielnej decyzji o momencie zakończenia aktywności zawodowej, po uzyskaniu wieku emerytalnego (60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn). Efektem opóźnienia przejścia na emeryturę o rok jest o ok. 8% wyższe świadczenie.

System ubezpieczeń społecznych, funkcjonujący w oparciu o ustawę z dnia 13 października 1998 r. *o systemie ubezpieczeń społecznych* (Dz. U. z 2017 r., poz. 1778, z późn. zm.) wraz z innymi ustawami szczegółowo regulującymi prawo do świadczeń wynikających z tego systemu - został powołany w celu realizacji zapisanych w *Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r.* (Dz. U. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.) praw obywateli do zabezpieczenia społecznego w razie niezdolności do pracy ze względu na chorobę lub inwalidztwo i po osiągnięciu wieku emerytalnego lub po utracie jedynej albo jednego z głównych żywicieli (renty rodzinne).

Należy przy tym zwrócić uwagę, że system ubezpieczeń społecznych gwarantuje świadczenia pieniężne z wymienionych tytułów (w razie wystąpienia wymienionych wyżej ryzyk ubezpieczeniowych) w zamian za opłacane składki. Zwolnienie z opłacania składek na ubezpieczenia emerytalne oznaczałoby obniżenie poziomu zabezpieczenia społecznego samych ubezpieczonych a także członków najbliższej rodziny, czyli odbyłoby się kosztem wysokości świadczeń z ubezpieczeń społecznych.

Podjętując decyzje w sprawach rozwiązań ustawowych, należy uwzględniać wszystkie uwarunkowania funkcjonowania systemu ubezpieczeń społecznych, w tym także konieczność zapewnienia wszystkim ubezpieczonym odpowiedniej wysokości świadczeń w razie wystąpienia któregokolwiek z ryzyk objętych ubezpieczeniami społecznymi.

Na podstawie ustawy z dnia 13 października 1998 r. *o systemie ubezpieczeń społecznych*, obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym podlegają osoby fizyczne, które wykonują określonego rodzaju pracę najemną lub działalność zarobkową oraz niektóre osoby korzystające z określonego rodzaju świadczeń. Żadna osoba wykonująca działalność zarobkową nie może być zatem z tego

obowiązku wyłączona, ani też korzystać z preferencji w szerszym zakresie czy w dłuższym okresie niż reszta ubezpieczonych będącymi płatnikami składek na własne ubezpieczenie społeczne. Bowiern zgodnie z treścią przepisu art. 2a ustawa *o systemie ubezpieczeń społecznych* stoi na gruncie równego traktowania wszystkich ubezpieczonych. Zasada równego traktowania dotyczy w szczególności m.in. warunków objęcia systemem ubezpieczeń społecznych oraz obowiązku opłacania i obliczania wysokości składek na ubezpieczenie społeczne.

Wprowadzenie zwolnienia ze składek emerytalnych jedynie wybranych grup ubezpieczonych, w tym przypadku osób prowadzących jednoosobową działalność gospodarczą nie jest możliwe, zarówno z punktu widzenia równości wobec prawa, jak i nie znajduje uzasadnienia wobec bezpośredniego powiązania wysokości świadczeń z ubezpieczeń społecznych z wysokością opłacanych składek. Mogłoby to bowiem m.in. skutkować niekorzystnym zróżnicowaniem wysokości przyszłych świadczeń określonych grup ubezpieczonych. Prawo do świadczeń adekwatnych do odprowadzanych składek to często pomijany aspekt ubezpieczeń, którego zdają się nie zauważać osoby postulujące obniżenie lub zwolnienie z obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne i najczęściej ma to miejsce jedynie do momentu, w którym te osoby same ubiegają się lub otrzymują już świadczenia z ubezpieczeń społecznych. Niskie składki lub ich brak, rzutują bezpośrednio na wysokość przysługujących świadczeń lub w skrajnych przypadkach nawet na brak prawa do tych świadczeń.

W przekonaniu resortu rodziny, pracy i polityki społecznej obowiązujące regulacje w zakresie obowiązku opłaty składek na ubezpieczenie emerytalne są słuszne i możliwie optymalnie uwzględniają interesy ubezpieczonych.

Pouczenie

Zgodnie z art. 13 ust. 2 ustawy o petycjach, sposób załatwienia petycji nie może być przedmiotem skargi.

M I N I S T E R
z up.
Marcin Zieleniecki
PODSEKRETARZ STANU